

Arnth Jensen, Carsten Raft, Johs. Christiansen, Alfred Jensen og Viggo Starcke. 2. beh. ¹⁹/₄ (F. sp. 3823). 3. beh. ²¹/₄ (F. sp. 3955). *Loven stadfæstet 29. april 1955.* (Lovt. nr. 144).

Loven bestemmer følgende:

Den bemyndigelse, der ved lov nr. 241 af 4. juni 1947 § 1 er givet forsvarsministeren til at træffe nærmere angivne foranstaltninger i forbindelse med afsendelse og opretholdelse af en dansk besættelsesstyrke i udlandet, og som senest er forlænget ved lov nr. 157 af 13. maj 1954, forlænges for et yderligere tidsrum af 1 år indtil den 15. maj 1956 og skal gælde, uanset om styrkens særlige opgaver som besættelsesstyrke bortfalder.

I forsvarsministerens fremsættelsestale hedder det bl. a.:

„Med bemyndigelse i lov nr. 241 af 4. juni 1947 har Danmark fra 1947 opretholdt en besættelsesstyrke i Tyskland. Denne lov er sidst 1954 blevet forlænget indtil den 15. maj 1955. En forbliven af kommandoet i Tyskland udover denne dato kræver derfor en yderligere forlængelse af loven, og nærværende lovforslag tager sigte herpå.

Som et led i *Parisaftalerne* blev der mellem de tre vestlige stormagter og Tyskland undertegnet en overenskomst om fremmede styrkers tilstedeværelse i forbundsrepublikken, og denne overenskomst vil træde i kraft samtidig med Tysklands tiltrædelse af Den nordatlantiske Traktat. Overenskomsten kan tiltrædes af de lande, der den 23. oktober 1954 havde styrker stationeret i Vesttyskland. For at kommandoet, der i henhold til rigsdagsbeslutning af 9. februar 1951 er afgivet til den øverstkommanderende for de allierede styrker i Vesteuropa, kan forblive i forbundsrepublikken, agter regeringen at tiltræde overenskomsten.

Dermed *bortfalder kommandoets hidtidige særlige opgaver som besættelsesstyrke*, og under hensyn hertil er loven foreslået ændret til også at gælde for en styrke, der ikke er besættelsesstyrke.

Da kommandoet, som før nævnt, er afgivet til den øverstkommanderende for de allierede styrker i Vesteuropa, vil en tilbage-trækning forudsætte forhandling med den øverstkommanderende.

Gennemførelsen af aftalerne om et vesttysk forsvarsbidrag vil have til følge, at *det kontante tyske bidrag til de fremmede styrker i Tyskland gradvis reduceres*, hvorimod kaserner, øvelsespladser og depoter i Tyskland fortsat vil blive stillet vederlagsfrit til rådighed af forbundsrepublikken for de fremmede styrker.

Det er ikke muligt på indeværende tidspunkt at beregne, i hvilket omfang reduktionen af det kontante tyske bidrag i finansåret 1955—56 vil få indflydelse på det nuværende forhold, hvor udgifterne ved